

Obiceiul – deprindere individuală, de la om la om, dobândită printr-o repetare deasă a aceluși acțiuni, îndeletniciri, fel de-a fi, fel de-a se comporta. Deprinderea devine, în timp, obișnuință în conduita, gândirea și existența unui individ.

Datina – provine din obicei, din acel obicei care s-a extins de la om la om, de la casă la casă, datina este proprie unei colectivități umane, unui sat ori mai multor sate în vecinătate.

Tradiția – presupune un ansamblu de datini și obiceiuri care se statornicesc istoricește în cadru unor grupuri sociale și care se transmit prin viu grai, din generație în generație, imprimând o trăsătură specifică, națională. Tradiția, alături de limbă, port, religie, teritoriu, dă identitatea unui popor. De reținut că tradiția face parte din folclorul poporului.

Proiect „Măsuri integrate pe teritoriul GAL Călugăra”

FONDUL SOCIAL EUROPEAN
Programul Operațional Capital Uman
2014- 2020

Apel nr. POCU /827/5/2 Implementarea strategiilor de dezvoltare locală în comunitățile marginalizate din zona rurală și orașe cu o populație de până la 20.000

locuitori - Regiuni mai puțin dezvoltate

Titlul proiectului : Măsuri integrate pe teritoriul GAL Călugăra
Contract de finanțare: POCU/827/5/2/140471
(9563/02.07.2021)

POCU Cod SMIS: 140471

Mai 2023

OBICEIURI SI TRADITII

Ruga in Banat

**Lumea din care face parte taranul
roman a fost dintotdeauna bogata
in obiceiuri si traditii.**

Ce înseamnă ruga în Banat

Ruga, numită pe alocuri Nedee, este o sărbătoare specifică Banatului, religioasă și deopotrivă laică, ale cărei începuturi se pierd în negura istoriei dar care era deja menționată în secolul al XVIII-lea. Față de sărbători ale hramului bisericii din alte zone ale țării, ruga din Banat are anumite particularități precum participarea la serviciul religios, ofranda adusă morților și pomenirea acestora, întrunirea întregii familii, inclusiv a celor plecați din sat, masa îmbelșugată în familie și petrecerea întregii comunități, care îi dau un caracter specific, în Banat sărbătoarea având mai mult fast decât în alte părți.

Ruga bănățeană, o sărbătoare atractivă și pentru turiștii iubitori de folclor și tradiții populare, este o marcă culturală înregistrată în anul 1994 de Societatea Culturală Banatul, în organizarea căreia au

avut loc mai multe manifestări ale acesteia în străinătate, printre care cea din anul 2009 la Paris unde s-a bucurat de mare succes, și a fost propusă să intre în patrimoniul spiritual UNESCO.

Cum sărbătoresc bănățenii de la sate hramul unei bisericii

Termenul de „ruga” este specific zonei Banatului și este o sărbătoare a unei întregi comunități, în timp ce în alte zone se folosește termenul de „nedeie”.

Imediat după Paște, în satele bănățene încep rugile, care se țin la data sfințirii bisericii, de obicei într-o sărbătoare dedicată unui sfânt.

Organizarea rugii cade în sarcina „căpărașilor”, doi sau trei membri ai comunității, care merg din casă și adună bani pentru a plăti o trupă de muzicanți, care să cânte timp de una, două sau trei zile. Ruga se ține

de obicei la căminul cultural al localității sau chiar în aer liber, dacă vremea o permite. În trecut, fiecare rugă avea un „naș”, o persoană cu avere însemnată, care dona o sumă importantă pentru organizare.

La acest „spectacol” se adună toți membrii satului, împreună cu invitați lor: rude și prieteni. Se ascultă muzică populară și se dansează. Acasă, membrii comunității în care se ține ruga își servesc invitații cu bucate și băuturi alese.

Fiecare sat are obiceiurile proprii, însă structura e cam aceeași. De exemplu meniul tradițional al unei rugi din Banat este format din supă cu tăiței, sarmale, cartofi cu carne și plăcinte (prajitură). De pe masă nu lipsește, bineînțeles, celebra răchie de Banat.